

P. i. naročnikom

veselo, srečno novo leto!

Vsem zvestim prijateljem listovim izrekamo srčno zahvalo. Oni so nam pomagali list ohranjati, oni so nam dajali v delu poguma.

Kakor je list od lani starejši, tako bode tudi **boljši** in **lepši**. Naročniki vidijo napredek na tej številki. Naj bodo uverjeni čitatelji: kadar bodemo opazili, da list ne napreduje, ampak nazaduje, takrat ga bodemo ustavili. Priznavamo, da je treba še mnogo storiti, a zatrjujemo tudi, da se bodemo za napredek trudili z neopogljivo odločnostjo.

List mora biti **zalsi** po obliki. Zato smo poskrbeli lepe slike, prikupljivo barvo za tisek, in po letu se bode pri-skrbela še posebna tiskalnica (Druckmaschine) za list. Nečemo zaostajati za enakimi listi.

V obče želé naročniki **daljših nastavkov**, manj ločenih in trganih v posamnih številkah. Po tej želji se bodemo odslej ravnali in priobčevali večje kose ali pa celotne spise, ako bode le možno.

Mladi naročniki želé **pripovednih spisov**. Ustrezali jim bodemo z mičnimi, lepimi, iz življenja povzetimi povestmi. Povesti jim bodo kazale, kakšno je življenje, ob enem tudi predočevale vzore za življenje in delovanje. Naj pravijo nasprotniki, kar hočejo, a mi trdimo vedno: **Umetnost nima namena, da bi kazala golo življenje**, pa tudi **ne izmišljotin**, ampak umetnost opazuje istinito, konkretno življenje s stališča večnih resnic in vzorov. Po tem načelu se bodemo ravnali sami in prosimo, da bi se ravnali pisatelji.

Samih povestij pa ne moremo priobčevati, s temi bi list ne izpolnjeval naloge svoje. A **znanstveni** naši spisi bodo odslej pisani bolj **preprosto** in **domače**, ozirali se bodo na širše čitateljstvo. To smo dolžni naročnikom svojim. Urednik listov je uverjen, da se dá povedati umevno in lahko, kar je pisatelju

jasno pred očmi. Prosimo, da bi se na to ozirali tudi naši pisatelji in nam pošiljali lahko-umevnih spisov.

Književna poročila bodo kakor doslej kazala, kako napreduje slovstvo. Tudi v tem delu se bodemo prizadevali, da bode vse umevno in mično.

Poročali bodemo tudi o umetnosti in o kulturnem napredovanju narodov sploh. Ob koncu lista bodo taka drobna poročila.

V listu se bodemo trudili za prijetno živahnost. Morebiti bode v književnih poročilih kaj ostrega: a s samim hvallisanjem ne pomagamo nikomur.

V pisavi bodemo hodili po dosedanji poti. Gledé na to si nima »Dom in Svet« ničesar očitati.

Naš list se ne baha s svojimi spisi, tudi ne s pisatelji, ima pa obeh za potrebo in še malo več. Dokaz temu je, da izleti vedno ob pravem času med svet, da je uredništvo vedno v zadregi s prostorom in bi rado imelo še par pól vsak mesec, ko bi mu jih tiskarna hotela tiskati brezplačno. Nismo še pozebli, ne!

Nekateri pravijo, da je naš list prepobožen, drugi mislijo, da je preposveten. Niti prvo, niti drugo ni res. Sicer bi niti nam, niti čitateljem ne škodila pobožnost, ako bi jo imeli. Rimljani so bili in se imenovali »pobožen narod«, a podjarmili so si svet. Ko so pa postali brezbožni, izgubili so vse, še slobodo.

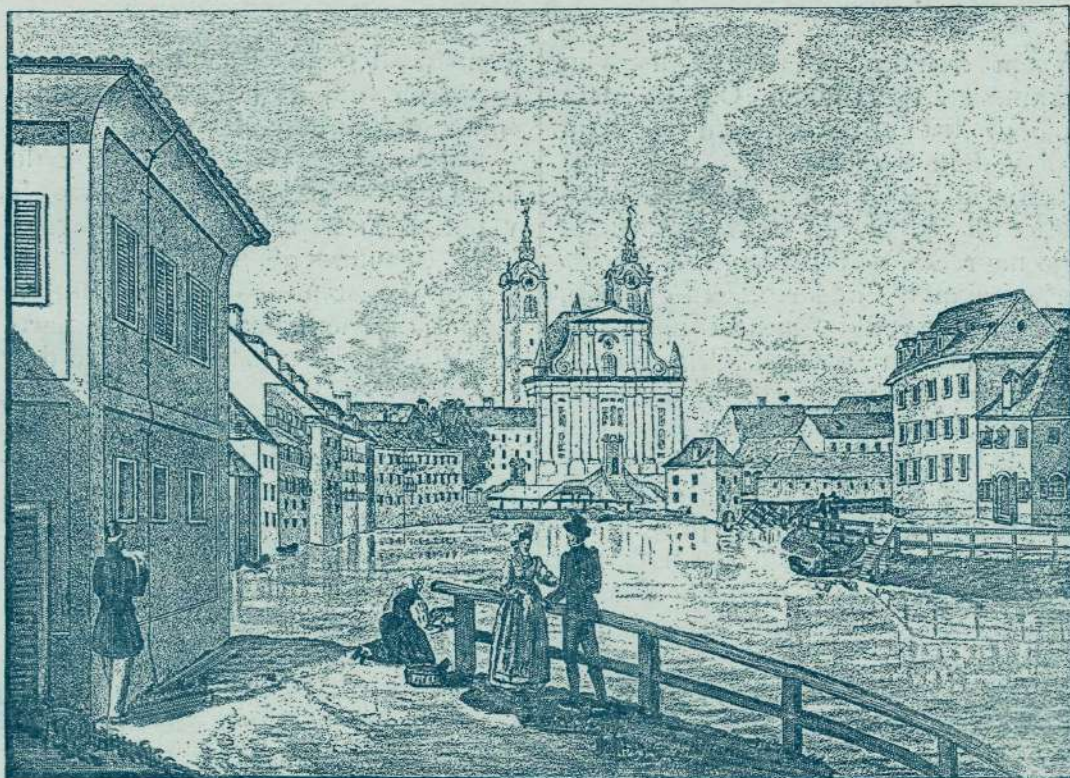
Naročnike vljudno prosimo, naj se oglašé takoj, ako ne bi došel list o pravem času. Izdajemo ga vselej redno 1. dan v mesecu; ako je ta dan praznik, pa dan preje ali pozneje. Za tak opomin treba vzeti košček papirja, na jedno stran zapisati: **Reklamacija: „Dom in Svet“ v Ljubljani**. Na drugo: J. J. nisem prejel številke . . . Nikar pa ne takih pisem zapirati!

Še nekaj: Dijaki dobivajo list po 2 gld. 60 kr., zastojnikov je vedno več, ker ne moremo odreči lepe prošnje: torej vljudno prosimo prijatelje, naj bodo stanovitni. Zlasti mlajši naročniki

ne pomislijo, da imamo znatno škodo, ako vzemó par listov, potem pa se izgubé kakor senca.

Pogumno na delo! Bog in sreča junaška!

Uredništvo in upravništvo „Dom in Svet“-a.

Pred Frančiškansko cerkvijo v Ljubljani — nekdej.

(Po litografovani sliki K. pl. Goldenstein-a.)

„Misijonski list“ Izdajateljstvo »Dom in Svet«-a je sklenilo, da bode izdajalo »Misijonski list«. Namen temu listu bode: poročati o razširjanju katoliške vere, o misijonih in misijonarjih, o tujih narodih, zlasti poganskih, o njih deželah, verstvih in šegah. List bode imel slike. Znano je, koliko so storili nekdej Slovenci za misijone: Baraga, Knoblehar, Lavtižar, Pirc — ta in druga imena so znana v domovini in tujini. Dandanes se zdi, kakor da se pečamo le s svojimi domačimi težavami in križi, zdi se, da se je zóžilo naše obzorje. Ko bi nas prešinjala navdušenost za vzvišene vzore, za verski in kulturni napredek, okrepila in izpopolnila bi se tudi naša narodna zavest. Zato so izdajatelja »Dom

in Svet«-a vspodbujali za to delo jako spoštovani in umni možje.

A treba je poskrbeti še za nekatere stvari, zlasti za uredništvo in za način izhajanja. Nismo se namreč odločili, bode-li list samostojen, ali pa priloga »Dom in Svet«-u. Želeli bi poslednji način, a bojimo se nakladati naročnikom nove troške: brez podpore pa niti malega lista ne moremo izdajati. Prosimo svoje blage naročnike, da bi nam pri naročevanju na nakaznicah dali kak dober svét. — Dokler pa ne bode možno izvršiti tega namena, podajali bomo brez premembe v listu zlasti na platnicah taka poročila, kakoršna si mislimo kot vsebino »Misijonskega lista«.

Izdajatelj „Dom in Svet“-a.